

вицѣты, като: *Гарванъ гарвану очи не вади*; още прѣчитѣ, баснитѣ и гаданіята. *Самси Здравко на камъче* е едно аллегорическо гаданіе, и означава едного у майкж, бѣдѣщій ступанинъ на онжж дѣвойкж, на кождо излѣзе прѣстена изъ мѣнчето (котле-то), когато дѣвойкѣты испѣжѣтъ тойзи стихъ отъ *Ладияжѣ пѣснь срѣжѣ Суровакницѣ*.

97. *Хыпербола* е когато прѣувеличимъ еднѣ вещь за да дадемъ силѣ и красотѣ на словото, на пр. *Славата на тойзи Герой достигнѣ до небето, и прочю ся до краищата на Вселеннѣжѣ*; *зжби пѣ бѣли и отъ най-чистѣй маргарецѣ*. Този видъ принадлежѣ най-много на поезіѣжѣ.

98. *Перифразисъ* е, когато разложимъ еднѣ идеѣ, и ѣж изговоримъ съ пѣ-много думы, на примѣръ: *Създателѣтъ на Свѣта е противенъ на онѣя що ся гордѣжѣтъ, а подава своѣжѣ благодать на онѣзи, които ся смиряватѣ*; вмѣсто: Богъ ся противи на горделивѣты, а на смиреннѣты дава благодать.

99. *Пѣ-горѣ* опрѣдѣлихмы що е пронія въ измѣненіето на думыты; а сега щемъ кажемъ и за измѣненіето въ словото на тоя тропъ, който можемъ раздѣли тука на петь вида: на *Сарказмъ*, *Миктиризмъ*, *Діасирмъ*, *Астеизмъ* и *Харіентизмъ*,

100. *Сарказмъ* е, когато ся подиграва и ругае нѣкой съ нѣкого бѣднаго, безсилнаго и безпомощнаго челоѣка, както Іудейти съ Спасителя: *радуѣся, царю Іудейскій!* — и други е избавилъ, та себе си ли не ще избави?

101. *Діасирмъ* е, когато злослови нѣкой нѣкого и укорява го съ грозны докачителны и смѣшны прѣкоры, както Есхынъ ся подиграва съ Демостена въ словото си противъ Ктисифонта, и нарича го *βῆταλλος*.

Забѣлѣжка. Г-нъ Доброплодный пѣ-другояче е опрѣдѣлил тоя тропъ въ писмовника си; виждѣ стр. 34.

102. *Миктиризмъ* е, когато ся присмива нѣкой нѣкому съ ноздрыты си, като, кога рѣче нѣкой нѣщо, а другъ му повтара думыты съ ноздрыты си. Още миктиризмъ е една пронія, която става съ хытры и остроумны думы за присмѣхъ нѣкому. Иліяньтъ присмѣхъ кѣмъ вааловѣты жърци е еднѣ миктиризмъ: *Выкайте пѣ-ягката, имъ рѣкълъ той; защото Богъ е това, та може и да ся раз-*